

Benvolguts amics.

De vegades, els fidels demanen que hi hagi més hores d'obertura de les esglésies. D'aquesta manera tenen més ocasió de fer la visita al Santíssim o tenir una estona de pregària. És un desig molt lògic i molt cristià: trobar l'església oberta. Per això, en la mesura del possible, i tenint en compte la viabilitat de la vigilància tan necessària avui, intentem de tenir més hores oberta l'església.

Això ens dóna motiu per fer una reflexió en un altre ordre de coses. I és que ens cal tenir ...

... l'Església oberta.

És el que volem. Que tothom trobi l'Església amb els braços estesos, amb els ulls atents, amb el cor obert. Com Déu té els braços, ulls i cor oberts a tothom. Déu, que fa sortir el sol i fa ploure sobre justos i injustos, sobre tots i totes, de qualsevol nacionalitat, raça, posició social, opcions religioses o polítiques. Així vol Déu l'Església. Així ha de ser i volem que sigui l'Església de Jesús, la nostra Església. Església "oberta". Sense diferències.

¿Sense diferències? Hem sentit parlar de què l'Església ha de fer opcions "preferencials". ¿Serà que l'Església ha de tenir "preferència" per uns o per uns altres? Si un pare o una mare fan alguna diferència en el tracte amb els seus fills, és sempre a favor d'aquells que més ho necessiten. A tots ens sembla lògic. Tots ho acceptem. Doncs bé; "els qui més ho necessiten" són els "preferits de Jesús". I ho han de ser de l'Església. I se n'han de sentir, preferits. ¿Qui són?

Els "preferits" de Jesús.

Els pobres. *"Quan tenia fam, em donàreu menjar". "Jo he estat enviat a portar la bona nova als pobres". "Feliços els pobres". "Déu ha escollit els pobres d'aquest món".* Jesús, amb paraules i amb la vida es va fer solidari dels més pobres. L'atenció als pobres és essencial a la missió de l'Església. Ha estat sempre en el cor de milions de cristians. I s'ha concretat en milers i milers d'obres i institucions a favor dels més pobres: des del temps dels apòstols fins a la Mare Teresa de Calcuta. Els pobres han estat els preferits de Jesús i ho han de ser de l'Església. Volem ser Església "oberta" als "pobres".

Els malalts. *“Quan estava malalt, em vàreu visitar...” Arreu on anava, li portaven els malalts i ell els curava*. Tot l’Evangeli és ple de l’afecte, atenció i tendresa de Jesús envers els malalts. Són preferits de Jesús. Visitar els malalts, confortar-los, fer-los companyia, tenir cura d’ells, ... és “fer de Jesús”, es “fer com Jesús”. L’Església –que és Jesús en el món- ha d’estimar preferentment els malalts, els membres sofrents del Cos de Crist. Per fer-s’hi present i confortar-los, Jesús instituí un sagrament: la “Unció dels Malalts”. Volem ser, cada cop més, “Església oberta” als malalts.

Els nens. *“Deixeu que els nens vinguin a mi” “Dels qui es fan com ells és el Regne del Cel”.* *“Qui acull un infant com aquest m’acull a mi”.* Apropar els nens a Jesús és obra apostòlica de “primera”. Volem ser “Església oberta” als nens: encara que facin soroll i provin la nostra paciència. Encara que sembli que no fan cas o no s’adonen de res. Són preferits de Jesús i estan preparats per comprendre com Jesús els estima. I nens ho són també els **joves**: amb els seus problemes i capacitats, fracassos i encerts, debilitats i generositat. Preferits de Jesús. Un món que accepta i respecta els nens i joves té sempre futur.

Els senzills. *“Gràcies, Pare, perquè heu revelat als senzills els misteris del Regne”.* Una Església en què els senzills s’hi trobin a gust. On s’hi sentin valorats. Que en la seva senzillesa potser entenen més un misteri del rosari que la recitació d’un salm. Que tenen costum d’encendre un ciri a un sant i potser no han descobert el valor de l’Eucaristia dominical. ¡Església oberta als senzills! Una Església que vol instruir els senzills, però amb amor i paciència de mare. Perquè és conscient de que Jesús els ha proclamat benaurats: “Feliços els humils...” Els preferits de Jesús.

Els pecadors. Els fariseus criticaven Jesús: *“Aquest home acull els pecadors i menja amb ells”.* I Jesús deia: *“No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors”.* I aquest va ser un dels motius d’enveja que va provocar la mort de Jesús. Els pecadors han estat la causa de la vinguda de Jesús al món. ¡Com no estimarà els pecadors! *“Més alegria hi ha al cel per un pecador que es converteix...”* Només el pecador pot donar a Déu aquesta alegria. El pecador... penedit. Jesús digué a la dona adúltera: *“Jo tampoc et condemno; ves i no ho facis més”.* Preferits de Jesús... i de l’Església. ¡Església de pecadors... oberta als pecadors!

També nosaltres som “preferits de Jesús”. Tots. Tots. Si més no, perquè som pecadors. Tant de bo que ho siguem també perquè som *pobres* d’esperit, perquè tenim cor de *nens*, perquè ens sentim *malalts*, perquè som *senzills*. Volem una Església “oberta” a tots els “preferits de Jesús”.